

Socialministeren (Strøm): Som gammel graver har jeg visse muligheder for at undgå at falde i graven.

Petra Petersen: Der er to ting, der kalder mig frem. For det første diskussionen om mærkerne og om, hvorvidt deltagelsen i skolebespisningen er blevet så meget større, efter at mærkeafleveringen faldt bort. Jeg har tallene for skolebespisningen i Frederiksberg kommune. Der var i 1945—1946 300 børn, som deltog i skolebespisning, i 1946—47 6 000 og i 1947—1948 6 300. Det viser tilfulde, at det slet ikke er mærkernes bortfald, der er årsagen til, at børnene i stigende tal spiser på skolen.

Det andet, der kalder mig frem, er det ærede medlem fru Elin Appels bemærkning om, at vi først skulle tage de nærmeste krav op. Jeg synes, det nærmeste krav angår vore børn. Der er ikke noget, der kan være vigtigere for os end vore børn. Det er meget vigtigt, at vore børn vokser op og bliver sunde og stærke, at vi skaber en sund og stærk slægt, fremfor at vi skaber syge og svage børn, der kræver altfor meget af samfundet i form af sygehjælp, hospitals- og sanatorieophold og lignende. Det vigtigste for os må være at skabe sunde og raske børn.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem fru Elin Appel har ordet for en kort bemærkning.

Elin Appel: Jeg giver det ærede medlem ret i, at et af de nærmeste krav for et samfund er at sørge for børnene, men så må man igen vurdere, hvilke krav overfor børnene der er de væsentligste. Her tror jeg, man skal sammenholde dette krav med det krav, som børnene i alle samfundsklasser har på at få mulighed for en virkelig god uddannelse. Muligheden herfor er for ringe for de dårligst stillede i vort samfund, — og jeg tror, som sagt, dette er et af de nærmeste krav, der stilles i vort samfund.

Socialministeren (Strøm): Det, der er tale om her, er skolebespisningen. Det, det gælder om, er at medvirke til at skabe skal vi sige et „undervisningsmateriale“, som vil være i stand til virkelig på alle felter at modtage undervisning — og det synes jeg da ikke, der er noget galt i.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om lønninger og pensioner for lærere ved folkeskolen på Færøerne.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1853).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Undervisningsministeren (Hartvig Frisch): Jeg har herved den ære at anbefale det foreliggende lovforslag, således som det er enstemmigt vedtaget i det andet høje ting.

Det går i korthed ud på at gennemføre for Færøernes vedkommende de forbedringer, som lærerlønningsloven af 1946 medførte her i Danmark.

Hvad udgifterne angår, foreslås det, at Færøerne og Danmark hver betaler halvdel. Hermed er i virkeligheden i hovedsagen givet en skildring af lovforslagets indhold. Alle de andre bestemmelser bliver altså en nærmere udformning af de regler, der gælder efter den danske lærerlønningslov.

Lovforslaget har først været behandlet i det færøske lagting, og her ligger grunden til, at fremsættelsen er blevet noget forsinket her. Derefter har det været behandlet i landstinget, og jeg beder det høje folketing om nu på dette sene tidspunkt at ville underkaste det en hurtig og velvillig behandling.

P. M. Dam: Nærværende for Færøerne og for det fremtidige dansk-færøske samarbejde så betydningsfulde sag giver mig anledning til under dens behandling her i det høje ting indledningsvis at gøre nogle betragtede bemærkninger, da det for mig er så meget om at gøre at skabe den rigtige kontakt — jeg ved, at det samme er tilfældet for de ærede medlemmer af det høje ting —, og da denne sag, såvidt mig bekendt, er den sidste færøske sag, der kommer til behandling i indeværende rigsdagssamling, og da det er af interesse for os alle at få forståelsen af, hvordan starten af den nye ordning, som et enkelt medlem af dette høje ting spåede en så krank skæbne, er forløbet.

Forudsætningen for et godt samarbejde er forståelsen af og respekten for hinandens ligestilling med hensyn til alle fundamentale menneskerettigheder af økonomisk som af åndelig karakter. Forsyndelsen herimod har igennem tiderne vist sig at sætte ondt blod og — som regel gradvis — afstedkomme utilfredshed, ofte bittert had og mindreværdskomplekser. Ligesom man, når man til bunds vil forstå indviklede problemer, gør det lettest ved at føre problemerne over i